



ת"פ 37709/06/22 - מדינת ישראל נגד DIPIN PARAMMAL

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 37709-06-22 מדינת ישראל נ'
PARAMMAL (עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה	מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
נגד הנאשם		DIPIN PARAMMAL (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד ניק קאופמן

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טעון, בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של תקיפת חסר ישע, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין תשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין"), ושתי עבירות של תקיפת חסר ישע הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 368(א) לחוק העונשין.
2. על פי הנטען בחלק הכללי שבכתב האישום, י' (להלן: "**הקורבן**") הינו קשיש כבן 93, יליד שנת 1929, והינו חסר ישע הסובל מדמנציה אשר מפאת גילו ומוגבלותו הרפואית, אינו יכול לדאוג לצורכי מחייתו, לבריאותו או שלומו.
3. החל מחודש ינואר 2022, הועסק הנאשם, עובד זר מהודו, כמטפלו של הקורבן בכל שעות היממה בביתו של הקורבן ברחוב 7 ב- ---- (להלן: "**הבית**").
4. בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, במספר הזדמנויות תקף הנאשם את הקורבן בחדר השינה בבית, בכך שהטיח אותו על המיטה בחוזקה, צבט בלחיו והיכה אותו בישבנו, כפי שיפורט להלן.
5. באישום הראשון צוין, כי ביום 16.5.2022 בשעה 21:52 או סמוך לכך, בעת שהקורבן ישב על מיטתו בחדר השינה בבית, הרים אותו הנאשם בשתי ידיו והטיחו על המיטה. הקורבן ניסה להתנגד, ובתגובה, שילב הנאשם את ידיו של הקורבן בעוצמה על גופו, וסגר באמצעות ידיו את פיו של הקורבן.
6. באישום השני צוין, כי ביום 25.5.2022 בשעה 09:34 או סמוך לכך, בעת שהקורבן שכב על מיטתו בחדר השינה בבית, תפס הנאשם את ידיו של הקורבן על מנת להרימו מהמיטה אך הקורבן התנגד ומשך אותן. אז, שילב הנאשם את ידיו של הקורבן בחוזקה על גופו, משך אותן, הרימו בשתי ידיו בחוזקה והעמידו על הקרקע תוך שהקורבן צועק כתוצאה מהמעשים שנגרמו לו ממעשי הנאשם.

עמוד 1



7. הנאשם הורה לקורבן לנעול את מנעליו, ומשלא עשה זאת, היכה אותו בישבנו והורה לו לנעול את נעליו פעם נוספת. בשלב זה, נעל הנאשם לקורבן את נעליו, סובב את ידיו בחוזקה, דחף אותו בגבו והוציאו מחדר השינה תוך שהוא גורם לקורבן מכאוב.

8. באישום השלישי צוין, כי ביום 8.6.2022 בשעה 21:44 או סמוך לכך, בחדר השינה בבית, תפס הנאשם את הקורבן מידו, הטיח אותו בעוצה על המיטה, היכה אותו בחוזקה בישבנו, צבט את לחיו, כיסה את פיו בשמיכה ולחץ עליו, תוך שהקורבן צועק ומחזיק את פניו כתוצאה מהכאבים שנגרמו לו ממעשי הנאשם.

9. בין הצדדים לא היה סיכום לעניין העונש.

ראיות המאשימה לעונש:

10. במסגרת פרשת העונש, מסרה בתו של הקורבן, הגב' יפעת בר יהודה, כי אביה לא יכול היה להגיע לבית המשפט עקב מצבו הרפואי. הבת ציינה, כי מעשיו של הנאשם פגעו בראש ובראשונה באביה, בגופו ובנפשו, ואולם גם הם, ילדיו ונכדיו, נפגעו גם הם כתוצאה מהמעשים. הבת תיארה את השינוי שחל באביה, מאדם מלא שמחת חיים, הפך לאדם דיכאוני, תלתי, וכעת אף איבד את האמון שהיה לו בבני אדם, ובעובדים סיעודיים, עד שהוא מסרב לשהות עם מטפלים ביחידות. הבת ציינה, כי המעשים המתוארים בכתב האישום הינם רק חלק ממעשי האלימות בהם נקט הנאשם כלפי אביה. הבת תיארה את אובדן האמון בנאשם זאת לאחר שקיבל מהם יחס הגון ואף מעבר לכך, ובתגובה תקף את אביה באופן קשה. הבת ביקשה למצות את הדין עם הנאשם נוכח מעשיו החמורים, ולצורך הרתעת הרבים.

תמצית טיעוני הצדדים:

11. ב"כ המאשימה ציינה בטיעוניה, כי במעשיו פגע הנאשם בערכים הנוגעים בשלמות הגוף, וכבודו של הקשיש. צוין, כי המדובר בקורבן כבן 93 דמנטי התלוי לחלוטין במטפלו, כאשר לקורבן לא הייתה שום יכולת להתנגד, עקב כוחותיו הדלים אל מול הנאשם, או לספר מה עובר עליו, על הפגיעה בו. הוסף, כי המדובר בצבר מעשים שחזר על עצמו, זאת מצד אדם האמון על שלומו של הקורבן, ועל כן הפגיעה בערך המוגן, במקרה דנן, הינה משמעותית.

12. בהתייחס לאופי האלימות בה נקט הנאשם, צוין כי המדובר במעשים מביישים- הכאה בישבנו של הקורבן. בהיחבא, תוך כיסוי פיו של הקורבן, שאילולא התייעוד מסרטונים שהותקנו בבית, מעשיו של הנאשם כלל לא היו נחשפים. מנגד, ביקשה לקחת בחשבון לקולא, את נטילת האחריות, והעדר רישום פלילי קודם.

13. המאשימה הפנתה לפסיקה תומכת וביקשה לקבוע מתחם עונש הולם החל מ- 10 חודשים ועד 24 חודשים. בנוסף, ביקשה ליתן משקל לשיקולים הנוגעים בהרתעת הרבים, והגנה על קורבנות חסרי ישע, כבעניינו. על הנאשם ביקשה להטיל 14 חודשי מאסר בניכוי ימי המעצר, לצד ענישה נלווית.

14. ההגנה ציינה, כי המדובר בנאשם כבן 32, יליד הודו אשר גדל בתנאים קשים. צוין, כי הנאשם עסק בנגרות, ומעולם לא הוכשר כמטפל. עקב הצורך לשאת בעול פרנסת משפחתו שנותרה בהודו, נאלץ הנאשם לעבור בין מספר מדינות. הוסף, כי לנאשם חוב כספי גדול למתווכים אשר איתרו עבורו את העבודה בישראל.

15. צוין, כי הנאשם נמצא בישראל תקופה שאיננה עולה על שנה. הנאשם נטל אחריות בהזדמנות ראשונה, והוא מביע



חרטה מלאה על מעשיו. הסנגור הוסיף, כי הנאשם הביע חרטה גם בפני משפחתו של הקורבן, אך הם מסרבים לקבלה. על פיו, רף האלימות במקרה שבפנינו אינו חמור, ובמעשים עצמם קיים אפקט משפיל יותר. הסנגור ביקש לקחת בחשבון גם את העדרו של רישום פלילי, וכן העבודה כי הנאשם יגורש בתום ריצוי העונש.

16. בהתייחס למתחם העונש ההולם צוין, כי הינו החל מ-6 חודשים ועד 18 חודשים. לתמיכה בעמדתו הפנה הסנגור לת"פ 679558-06-18 (שלום ירושלים, כבוד השופט ד. גבאי-ריכטר). הוסף, כי באותו מקרה יוחסו לנאשמת 3 מקרים של תקיפת חסר ישע הגורמת חבלה של ממש, ואף ערעור שהוגש על קולת העונש נדחה. את עונשו של הנאשם ביקש לקבוע בחלקו התחתון של המתחם.

17. הנאשם בסיום הביע חרטה על מעשיו, והתנצל בפני המשפחה.

מתחם העונש ההולם:

18. תקיפת אדם חסר ישע, היא מעשה חמור והיא פוגעת בערכים מוגנים הנוגעים בשמירה על גופו, כבודו ושלומו של אדם. בענייננו, הפגיעה בערך המוגן הינה גבוה יותר, שכן המדובר בקשיש כבן 93 הסובל מדמנציה, אשר בשל מצבו הרפואי המורכב תלוי באופן מוחלט במטפלו. בנוסף, אין המדובר באירוע בודד, כי אם בשלושה אירועים חמורים שהתפרסו על פני משך זמן של כשלושה שבועות, בהם נקט הנאשם בפעולות אלימות כלפי גופו של הקורבן, פעולות אשר גרמו לקורבן כאב, כאשר באחד המקרים הוא אף זעק כתוצאה מהאלימות שננקטה כלפיו. במקרים נוספים סגר הנאשם את פיו של הקורבן מתוך מטרה ברורה להחריש את מעשיו החמורים. אדגיש, כי עקב מצבו הרפואי, הקורבן לא העיד בפניי, ואולם שמעתי מבתו, כי התנהגותו של אביה השתנתה ללא היכר, ומצבו הרפואי הוחמר. אביה כך ציינה, הפך מאדם שמח הפך לאדם דיכאוני, המתקשה לתת אמון באנשים הסובבים אותו וכן במטפלו, והוא אף מסרב לשהות עמם ביחידות. סבורני, כי בנסיבות העניין ניתן בהחלט להניח, כי לבד מהפגיעה הגופנית, אירועים אלו הותירו בקורבן צלקות נפשיות שספק אם יתאחו.

19. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם אפנה לפסקי הדין הבאים:

20. רע"פ 6590/16 זידן נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים) [פורסם בנבו] אושר פסק דין של בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, נקבע מתחם שבין 9 חודשים ועד 24 חודשים. על הנאשם הוטלו 10 חודשי מאסר.

א. ע.פ. 8780/16 ריון נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים), [פורסם בנבו], אושר עונש בן 10 חדשים מאסר בפועל על מטפלת סיעודית, שתקפה קשישה חסרת ישע, בכך שאחזה בפניה, צעקה עליה, דחפה אותה וסטרה לה. המתחם שנקבע שם נע בין 10 עד 30 חדשים מאסר בפועל.

ב. ע"פ ROYO 8780/16 מדינת ישראל (26.4.2017), אושר עונש מאסר למשך 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ג. רע"פ 3651/14 מיטה נ' מדינת ישראל (23.7.2014), אושר עונש של 16 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. המתחם שנקבע הינו החל מ-7 חודשים ועד 18 חודשים.



ד. עפ"ג (י-ם) 13044-09-18 פארמה נ' מדינת ישראל (13.11.2018), אושר עונש של 12 חודשי מאסר. נקבע מתחם שבין 6 חודשים ועד 18 חודשים.

ה. וראו גם: ת"פ (שלום ראשל"צ) 26758-04-18 מדינת ישראל נ' SUSHAN (6.09.2019), ת"פ (י-ם) 44613-11-14 מדינת ישראל נ' ניספרוס [פורסם בנבו] (11.3.2015), ת"פ (פ"ת) 15856-02-09 מדינת ישראל נ' מגונגה (27.7.2009).

21. בשים לב לפסיקה הנוהגת, ונסיבות ביצוע העבירות, ראיתי לקבוע את מתחם העונש ההולם החל ממאסר למשך 10 חודשים ועד 24 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים לנאשם:

22. בגזירת העונש המתאים לנאשם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא' לחוק העונשין). במסגרת זו הבאתי בחשבון את הודאתו של הנאשם בשלב מוקדם של ההליך. הבעת החרטה בבית המשפט, ובפני משפחתו של הקורבן, וכן העדרו של רישום פלילי קודם. בנוסף לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות כפי שפורטו על ידי בא-כוחו.

23. נוכח אופיים של האירועים, ונסיבות ביצוע העבירה במקרה דנן, ישנו מקום להביא בחשבון גם שיקולים הקשורים בהרתעת הרבים, זאת משום שכיחותה של תופעת האלימות כלפי חסרי ישע, הקושי בחשיפתה, שכן זו ננקטת כלפי קורבנות בהסתר, וברובם של המקרים, אותם קורבנות כלל אינם יכולים להציפה משום מצבם הרפואי, כפי המקרה שבפנינו.

24. באיזון בין השיקולים השונים, אני סבור כי במקרה זה יש לקבוע את עונשו של הנאשם בחלק התחתון יחסית של המתחם ולהטיל עליו את העונשים הבאים.

25. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

26. אני דן את הנאשם למאסר בפועל למשך 13 חודשים בניכוי ימי המעצר.

27. אני דן את הנאשם למאסר למשך 8 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור על העבירות בהן הורשע.

28. פיצוי בסך 6000 ₪ לקורבן העבירה. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 1.1.2023.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח חשוון תשפ"ג, 22 נובמבר 2022, במעמד המאשימה, הנאשם (באמצעות שב"ס) והסנגור.